

Przebarwiacz malinowy – szkodliwość i zwalczanie

Przebarwiasz malinowy to szpeciel wielkości ok. 0,2 mm, barwy jasnosłomkowej, od kilku lat groźny szkodnik maliny. Jego ciało ma wrzecionowaty kształt i dwie pary nóg na przodzie. Do Polski trafił prawdopodobnie z owocami maliny odmiany Glen Ample, która jest wrażliwa na zasiedlanie przez szpeciela. Szkodnik ten jest wektorem wirusa plamistości liści maliny. Obserwacje prowadzone w Instytucie Ogrodnictwa w Skierniewicach wykazały, że występuje on jednocześnie z wirusem. Badania potwierdziły, że na roślinach z mozaikowymi przebarwieniami liści, jak i w ciele szpeciela obecny był wirus.

Przebarwiasz malinowy bardzo szybko przemieszcza się między roślinami, zasiedla różne odmiany sąsiadujące z odmianą Glen Ample, na której występuje choroba i szkodnik.

Objawy porażenia to nieregularne, mozaikowate przebarwienia liści, a na ich dolnej stronie żerujące szpeciele widoczne pod szkłem powiększającym. Na porażonych roślinach owoce słabiej dojrzewają i rozsypują się podczas zbioru. Następuje zahamowanie we wzroście, rośliny żółkną i zasychają pędy.

Szkody w uprawach mogą być bardzo duże, porażone rośliny słabo plonują, są podatne na przemarzanie. Szpeciel z sadzonkami jest przenoszony na nowe plantacje, a na plantacji z rośliny na roślinę.

Obecnie nie ma w Polsce środków zarejestrowanych do zwalczania tego szkodnika. Jego występowanie jest ograniczane podczas zwalczania przedziorków. Wstępne doświadczenia w Instytucie Ogrodnictwa w Skierniewicach potwierdziły dużą skuteczność w zwalczaniu szkodnika preparatów zawierających siarkę, które stosowane są w innych krajach. Przy stosowaniu środków chemicznych bardzo ważne jest dokładne naniesienie cieczy roboczej na dolną stronę liści oraz dodanie zwilzacza w celu zmniejszenia napięcia powierzchniowego, gdyż szpeciele żerują pomiędzy włoskami na blaszce liściowej.

Wiesława Kaczorek